

Blanc a les taules

Havien de passar dotze anys perquè aquest objecte tingués un protagonisme clar en el meu discurs. És amb l'obra *Taula i cadires* (2004), que es va presentar a Miart 04 (Fira d'Art Modern i Contemporani de Milà-Itàlia), que retornava a l'objectualització com a mitjà d'exploració del record.

La disposició d'una taula allargada amb distints elements al seu interior (recordant les relíquies que es col·loquen en un altar) i els elements figuratius i abstractes amb referents formals i cromàtics infantils, suposava una nova visió i un nou plantejament d'aquest objecte com a element de suport de referències iconogràfiques primàries. L'obra s'envoltava de diverses cadires construïdes en polièster en què la imatge d'una nena servia com a referent figuratiu i conceptual. L'objectualització tornava a tenir altre cop aquesta connotació humana, aquest *entaular-se* per plantejar una visió més espontània i primària de la percepció del món.

L'objecte cadira es manipulava també en les potes: el buidat d'un tronc (natura en estat primari), el buidat d'una fusta en forma de pota (natura manipulada), el buidat d'un llapis (primer mitjà de coneixement plàstic lineal) i el buidat d'un pinzell (primer mitjà d'expressió cromàtica).

En aquesta última instal·lació de la nova sèrie, *El llibre de l'aigua*, que realitzaré al Palazzo del Arte Napolitano (PAN), proposo una altra interpretació de la taula. En aquest cas, l'arquetip s'utilitza com a suport de distintes petites petjades que resten a la taula. Dins d'aquestes hi ha elements de diversos paisatges: sorra, fulles, colors, pedres, etc., embolcallats de resina (metàfora del gel i l'ambre —com a elements de conservació i transparència, però també com a metàfora del que anem deixant en el nostre camí). Les taules, aquest cop, ocuparan un espai horitzontal i vertical a la vegada, així jugaran amb una percepció ambigua de l'espai. Serà aquí on aquests elements modulars es dispersaran al llarg d'una de les sales del PAN per dialogar amb les distintes obres pictòriques que, sota el títol *El llibre de l'aigua*, suportaran diverses manifestacions objectuals. A la part superior de moltes d'aquestes taules s'hi col·locaran elements d'iconografia pictòrica (en l'àmbit tautològic) i infantil.

En definitiva, aquest objecte el tornaré a utilitzar formalment com a suport i com a arquetip, i conceptualment com a empremta, símbol i paisatge on se'ns ensenyen alguns aspectes i on a l'interior hi resten o s'hi amaguen d'altres.

